

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Trobada diocesana de les famílies

Aquest diumenge es clou a Roma el X Encontre mundial de les famílies. A la nostra diòcesi ens hi unim també amb la convocatòria de la Trobada diocesana de les famílies en el Santuari de la Mare de Déu de la Salut.

Com una gran família que som els diocesans, aquesta tarda Maria, la Mare de Déu i de l'Església, ens aplega per donar gràcies a Déu pel gran do de la família.

El papa Francesc va convocar l'any passat l'any «*Família Amoris Laetitia*» amb motiu del cinquè aniversari de la publicació de l'exhortació apostòlica sobre la família que marca i orienta la pastoral familiar a l'Església en el futur. Aquest any va des del mes de març de 2021 al juny de 2022.

Durant aquest temps a l'Església s'ha reflexionat a través de grups de matrimonis en les parròquies i moviments sobre la importància de la família per a la pròpia Església i per la humanitat en general. La família és font d'alegria i té una gran força transformadora de l'amor humà a través del sagrament del matrimoni. Les famílies, a més, són cridades en el moment present a tenir una dimensió evangelitzadora i missionera en la nostra societat mostrant el veritable goig i l'alegria de formar part d'una comunitat viva d'amor i de servei.

En la reflexió que s'ha fet a nivell general s'ha constatat que cal ampliar la mirada i l'acció pastoral familiar, de manera que sigui una pastoral que esdevingui transversal, és a dir, que inclogui els esposos, els nens i els joves, i les persones grans, i que ofereixi itineraris formatius per a totes les edats. A la nostra trobada diocesana d'aquesta tarda això es té en compte en les diverses propostes i dinàmiques que s'han preparat per les to-

tes les edats, des dels més petits fins als més grans.

Un element important també ha estat la reflexió i l'acompanyament de les famílies que pateixen ferides i crisis, ja sigui per les implicacions de la situació econòmica, com també per les dificultats dintre el matrimoni. En aquest sentit, des de la diòcesi s'ofereix acompanyament a les famílies a través del COF (Centre d'Orientació Familiar), i a través de lloables iniciatives com el Projecte Raquel, d'acompanyament a mares que han avortat, o de Casa Guadalupe, d'acompanyament a mares i famílies en precarietat que volen tenir els seus fills. L'acompanyament de les famílies, sigui quina sigui la seva situació, és un dels elements que cal potenciar en la vida de la nostra diòcesi.

Aquest any dedicat a la família ens fa prendre més consciència encara de la necessitat d'acompanyar les famílies, de potenciar la pastoral familiar a la diòcesi i d'implicar especialment les famílies en les estructures parroquials i diocesanes per tal que la família ocupi el lloc que li pertoca en la vida de l'Església. La família és una església domèstica, i l'Església, cada parròquia, moviment o institució i la mateixa diòcesi, ha de viure com una gran família, la família dels fills de Déu.

Us convido doncs a trobar-nos aquesta tarda com a gran família diocesana als peus de la nostra Mare, i aprofito l'avinentsa per agrair tot el treball que es fa des de la diòcesi per tal d'acompanyar, ajudar i potenciar la vida familiar.

ENTREVISTA

Conscienciació pel clima

ÀNGEL SIMON

«L'emergència climàtica és el principal desafiament al qual ens enfrontem com a societat. Cal impulsar accions concretes per garantir la preservació dels recursos naturals per a les generacions futures. Hem d'actuar sobre la base de l'esforç unificat, la cooperació i les aliances per fer front a l'emergència climàtica, que té un impacte directe evident sobre el recurs hídric i els col·lectius més vulnerables». El president d'Agbar, Àngel Simon, s'alinea totalment amb el discurs del papa Francesc sobre «com hem de tractar la Terra i, específicament, l'aigua».

Per què la fe és clau en la seva vida?

Perquè les persones estan al centre de tot. Si alguna cosa ens porta la fe, i ens ensenya la religió catòlica, és que amb el proïsme has de fer el mateix que voldries per a tu. Des d'Agbar treballarem en el dia a dia per preservar els drets de les persones, i especialment d'aquelles que estan en situació de vulnerabilitat, garantint l'accés a un dret humà com és l'aigua.

Per què val la pena creure?

Perquè quan un té una esperança, que va més enllà de la vida quotidiana, del dia a dia, és quan s'aconsegueix una felicitat plena. La felicitat ve per la sinceritat que hi ha en un mateix, de viure d'acord amb el que un creu, i de practicar la coherència en tots els àmbits de la nostra vida.

De què li està més agraït a Déu?

Estic agraït per tot: per les oportunitats que m'ha donat a la vida, per les persones que he conegut, per la família que tinc i pel projecte empresarial que tinc l'honor de liderar. Dono gràcies a Déu de viure en un lloc en pau i, sobretot, li prego cada dia perquè s'aturin les barbaritats que veiem en diversos llocs del món.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Temps de vacances, temps de recés?

Som a punt d'arribar al temps fort de vacances i de plantejar-nos com emprarem aquest dies, com els aprofitarem: les possibilitats són múltiples. Una és dedicar tres, quatre, cinc dies, una setmana, a fer un recés. Uns dies necessaris si volem fer nostra la vida de Jesús de Natzaret. Així la nostra vida, amb la força de l'Esperit pot esdevenir més evangèlica. Si ens decidim fem-los a fons i en silenci, en un silenci i en una solitud que ens permeti retrobar-nos a nosaltres mateixos i retrobar Déu, si ens és donat. Un silenci que permeti el retrobament del Creador i la seva criatura.

El recés no el podem fer només per a nosaltres mateixos. Hem de comptar amb la pregària dels altres i que l'estem compartint amb persones que no són aquí. Fins i tot sense saber-ho elles. Tota vivència que experimentem, tot canvi, tindrà importància per a aquestes persones. Són els companys de la vida quotidiana, la de Natzaret. És també per a ells que fas el recés. També el fas per l'Església perquè et sents solidari de la seva vida i compromès amb ella, amb la seva renovació seguint la força de

l'Esperit i solidari amb tot el bé que s'hi dona.

Sense entrar en contradicció amb el silenci que ha d'emboïllar el recés, escoltarem l'altre en els moments de compartir. Convé oblidar-nos de nosaltres, buidar-nos de sorolls superflus i aprendre a escoltar l'altre que és el nostre germà, germà del Crist i així, també, aprendre a escoltar Déu. I fer un esforç de descentrament. No centrar-nos en nosaltres mateixos, en els nostres problemes i dificultats. Convé cercar una mena de retorn al Pare. Més que pensar què li diré, cercar el que m'ha de dir Ell. Què m'ha de donar? Que recolliré del Senyor? Que n'és d'important aquesta perspectiva: «Mira, soc a la porta i truco. Si algú escolta la meua veu i obre la porta, entraré a casa seva i soparé amb ell, i ell amb mi» (Ap 3,20).

Ell truca, Ell té necessitat de nosaltres. Ell espera i ens està dient: «Et necessito a tu en concret per a la més gran de les tasques». Jesús s'espera. Potser caldrà trencar amb aspectes de la vida que se'ns mengen i ens dominen. Caldrà trencar amb actituds nostres que m'allunyen. Ell ens ho demana!

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El descanso verdadero

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En este tiempo del año en el que pensamos cómo tener un merecido descanso, nos irá bien considerar dónde encontrar el más auténtico y verdadero. Sosiego que «no es un alivio solamente psicológico», se trata de alcanzar «la alegría de los pobres de ser evangelizados y constructores de la nueva humanidad».

Dice el Señor: «Venid a mí todos los que estáis cansados y agobiados, y yo os aliviaré». Jesús nos invita a seguirlo para encontrar reposo, se dirige a los fatigados y sobrecargados.

En Él tenemos el modelo; imitándolo alcanzaremos nuestro descanso: «Aprended de mí —nos dice—, que soy manso y humilde de corazón, y encontraréis descanso para vuestras almas». (Mt 11,28-29). Jesús, «manso

y humilde» «es el modelo de los «pobres de espíritu» y de todos los otros «bienaventurados» del Evangelio, que cumplen la voluntad de Dios y testimonian su Reino». Jesús nos da «la alegría que Él mismo tiene».

Su mensaje se dirige a todas las personas de buena voluntad. A cada uno de nosotros se nos pide ser mansos y humildes; se nos llama a «vivir las obras de misericordia y a evangelizar a los pobres».

Que María, la del corazón atento, la que oye la Palabra de Dios y la pone en práctica, nos ayude a escuchar con el corazón y responder con amor, humildad y sencillez; que nos enseñe a estar atentos a las necesidades de las personas con las que nos encontramos (Cfr. Ángelus 5.6.20).

Lectures de la missa diària i santoral

27. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Am 2,6-10.13-16 / Sl 49 / Mt 8]. Sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i dr. de l'Església. Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat. Sant Ladislau, rei hongarès; sant Zoile, mr.; beat Tomàs d'Orvieta, rel. servita.

28. ■ Dimarts [Am 3,1-8; 4,11-12 / Sl 5 / Mt 8,23-27]. Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i mr., deixeble de Policarp d'Esmirna. Sant Pau I, papa (757-767); sant Argimir, monjo i mr.; santa Marcel·la, mr.

29. ■ Dimecres [Ac 12,1-11 / Sl 33 / 2Tm 4,6-8.17-18 / Mt 16,13-19]. Sant Pere (o Queses), de Betsaida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I). Santa Maria, mare de Joan-Marc; sant Cir, bisbe de Gènova.

30. ■ Dijous [Am 7,10-17 / Sl 18 / Mt 9,1-8]. Sants protomàrtirs de Roma, en temps de Neró (s. I); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emilià, vg.

1. ■ Divendres [Am 8,4-6.9-12 / Sl 118 / Mt 9,9-13]. Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moïses i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elionor (Leonor), mr.

2. ■ Dissabte [Am 9,11-15 / Sl 84 / Mt 9,14-17]. Sants Procés i Martinà, mrs.; sants Bernadí Realino, Joan-Francesc Regis i Francesc Jerónimo, i els beats Julià Maunoir i Antoni Balducci, prevs. jesuïtes i mrs.

3. ■ † Diumenge vinent, XIV de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Is 66,10-14c / Sl 65 / Ga 6,14-18 / Lc 10,1-12.17-20]. Sant Tomàs, anomenat Dídim (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. VI). Sant Heliador, bisbe; sant Jacint, cambrer imperial mr.; sant Lleó II, papa (sicilià, 682-683). Beata Maria Anna Mogas Fontcuberta, vg. (de Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fund. Franciscanes Missioneres de la Mare del Diví Pastor.

Intencions del Sant Pare per al mes de juliol

Preguem pels ancians que representen les arrels i la memòria d'un poble, per tal que la seva experiència i saviesa ajudin els més joves a mirar cap al futur amb esperança i responsabilitat.

DIUMENGE XIII DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre dels Reis (1Re 19,16b.19-21)

En aquell temps, el Senyor digué a Elies: «Ungeix Eliseu, fill de Safat, d'Abel-Mehulà, perquè sigui el teu successor com a profeta». Elies se n'anà, i trobà Eliseu, fill de Safat, que llaurava amb dotze parelles de bous. Ell mateix guiava la dotzena parella.

Elies va fer com si passés de llarg, i li tirà a sobre el seu mantell de profeta. Eliseu deixà els bous, corregué darrera Elies i li digué: «Vaig a besar el pare i la mare i vindré amb tu». Elies li digué: «Ves, torna a casa teva. ¿Què t'he fet jo per impedir-t'ho?» Ell se'n tornà, prengué la parella de bous, els matà, va coure la carn amb la fusta dels arreu, convidà la gent i se'ls van menjar. Després se n'anà amb Elies i era el seu ajudant.

Salm responsorial (15)

R. *Senyor, heretat meva i calze meu.*

Guardeu-me, Déu meu, en vós trobo refugi. / Jo dic: «Senyor, ningú com vós no em fa feliç». / Senyor, heretat meva i calze meu. / vós m'heu triat la possessió. R.

Beneït sigui el Senyor que em dona seny. / Fins a les nits m'amonesta el meu cor. / Sempre tinc present el Senyor, / amb ell a la dreta, mai no cauré. R.

El meu cor se n'alegra i en faig festa tot jo, / fins el meu cos reposa confiat: / no abandonareu la meua vida enmig dels morts, / ni deixareu caure a la fossa el qui us estima. R.

M'ensenyareu el camí que duu a la vida: / joia i festa a desdir a la vostra presència; / al vostre costat, delícies per sempre. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 5,13-18)

Germans, Crist ens ha alliberat de l'esclavatge i vol que siguem lliures. Mantingueu-vos així. No us sotmeteu altra vegada al jou de l'esclavatge. Vosaltres, germans, heu estat cridats a ser lliures. Mireu només de no convertir la llibertat en un pretext per a fer el vostre propi gust. Si us estimeu, poseu-vos al servei els uns dels altres. Perquè la Llei es troba tota en un sol precepte: «Estima els altres com a tu mateix». Però si us mossegueu i us devoreu mútuament, penseu que acabareu destruint-vos. Ara, doncs, us dic: Deixeu-vos guiar per l'Esperit, i no satisfeu els capricis de la carn. Perquè la carn es deleix contra l'Esperit i l'Esperit contra la carn. Esperit i carn lluiten l'un contra l'altre, per no deixar-vos fer allò que voldríeu. Si us deixeu conduir per l'Esperit, no esteu subjectes a la Llei.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 9,51-62)

Quan s'acostaven els dies en què Jesús havia de ser endut al cel, ell resolgué decididament d'encaminar-se a Jerusalem. Envià alguns que s'avancesin, i ells, tot fent camí, entraren en un poblet de samaritans per buscar-hi allotjament. Però la gent no el volgué rebre, perquè s'encaminava a Jerusalem. En veure això, els seus deixebles Jaume i Joan li digueren: «Senyor, ¿voleu que manem que baixi foc del cel i els consumeixi?» Però Jesús es girà i els renyà. I se n'anaren en un altre poblet.

Mentre feien camí algú li digué: «Us seguiré pertot arreu on anireu». Jesús li respongué: «Les guineus tenen caus, i els ocells, nius, però el Fill de l'home no té on reposar el cap».

A un altre, Jesús li digué: «Vine amb mi». Ell li contestà: «Senyor, permeteu-me primer d'anar-me'n a casa, fins que hauré enterrat el meu pare». Jesús li diu: «Deixa que els morts enterrin els seus morts, i tu ves a anunciar el Regne de Déu».

Un altre digué a Jesús: «Vinc amb vós, Senyor, però permeteu-me primer que digui adéu als de casa meua». Jesús li respongué: «Ningú que mira enrera quan ja té la mà a l'arada no és apte per al Regne de Déu».

Lectura del primer libro de los Reyes (1Re 19,16b.19-21)

En aquellos días, el Señor dijo a Elías en el monte Horeb: «Unge profeta sucesor tuyo a Eliseo, hijo de Safat, de Abel Mejolá». Partió Elías de allí y encontró a Eliseo, hijo de Safat, quien se hallaba arando. Frente a él tenía doce yuntas; él estaba con la duodécima. Pasó Elías a su lado y le echó su manto encima. Entonces Eliseo abandonó los bueyes y echó a correr tras Elías, diciendo: «Déjame ir a despedir a mi padre y a mi madre y te seguiré». Elías le respondió: «Anda y vuélvete, pues ¿qué te he hecho?». Eliseo volvió atrás, tomó la yunta de bueyes y los ofreció en sacrificio. Con el yugo de los bueyes asó la carne y la entregó al pueblo para que comiera. Luego se levantó, siguió a Elías y se puso a su servicio.

Salm responsorial (15)

R. *Tú eres, Señor, el lote de mi heredad.*

Protégeme, Dios mío, que me refugio en ti. / Yo digo al Señor: «Tú eres mi Dios». / El Señor es el lote de mi heredad y mi copa, / mi suerte está en tu mano. R.

Bendeciré al Señor que me aconseja, / hasta de noche me instruye internamente. / Tengo siempre presente al Señor, / con él a mi derecha no vacilaré. R.

Por eso se me alegra el corazón, / se gozan mis entrañas, / y mi carne descansa esperanzada. / Porque no me abandonarás en la región de los muertos / ni dejarás a tu fiel ver la corrupción. R.

Me enseñarás el sendero de la vida, / me saciarás de gozo en tu presencia, / de alegría perpetua a tu derecha. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Gál 5,13-18)

Hermanos: Para la libertad nos ha liberado Cristo. Manteneos, pues, firmes, y no dejéis que vuelvan a someteros a yugos de esclavitud. Vosotros, hermanos, habéis sido llamados a la libertad; ahora bien, no utilicéis la libertad como estímulo para la carne; al contrario, sed esclavos unos de otros por amor. Porque toda la ley se cumple en una sola frase, que es: «Amarás a tu prójimo como a ti mismo». Pero, cuidado, pues mordiendoos y devorandoos unos a otros acabaréis por destruirlos mutuamente. Frente a ello, yo os digo: caminad según el Espíritu y no realizaréis los deseos de la carne; pues la carne desea contra el espíritu y el espíritu contra la carne; efectivamente, hay entre ellos un antagonismo tal que no hacéis lo que quisierais. Pero si sois conducidos por el Espíritu, no estáis bajo la ley.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 9,51-62)

Cuando se completaron los días en que iba a ser llevado al cielo, Jesús tomó la decisión de ir a Jerusalén. Y envió mensajeros delante de él.

Puestos en camino, entraron en una aldea de samaritanos para hacer los preparativos. Pero no lo recibieron, porque su aspecto era el de uno que caminaba hacia Jerusalén. Al ver esto, Santiago y Juan, discípulos suyos, le dijeron: «Señor, ¿quieres que digamos que baje fuego del cielo que acabe con ellos?». Él se volvió y los regañó. Y se encaminaron hacia otra aldea.

Mientras iban de camino, le dijo uno: «Te seguiré adondequiera que vayas». Jesús le respondió: «Las zorras tienen madrigueras, y los pájaros del cielo nidos, pero el Hijo del hombre no tiene donde reclinar la cabeza». A otro le dijo: «Sígueme». Él respondió: «Señor, déjame primero ir a enterrar a mi padre». Le contestó: «Deja que los muertos entierren a sus muertos; tú vete a anunciar el reino de Dios». Otro le dijo: «Te seguiré, Señor. Pero déjame primero despedirme de los de mi casa». Jesús le contestó: «Nadie que pone la mano en el arado y mira hacia atrás vale para el reino de Dios».

COMENTARI

«Jove, aixeca't»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Reprenem avui els diumenges del temps de durant l'any, que anirem seguint fins a la fi del mes de novembre, quan començarà un altre any litúrgic amb el primer diumenge d'Advent.

El relat evangèlic ens rememora la resurrecció d'un jove difunt, fill d'una vídua del poblet galileu de Naïm, a prop del Tabor. Ja a l'Antic Testament els profetes Elies i Eliseu havien estat protagonistes de la resurrecció de joves, fills de mares desconsolades. Un d'aquests relats el llegim avui com a primera lectura i preparació de l'Evangeli.

El profeta Elies, amb la seva pregària confiada i els seus gestos d'escalf, retorna l'ànima al jove difunt. Això provoca la confiança de la mare en el profeta, que queda ratificat com a enviat del Senyor: «Ara sé de cert que ets un home de déu i que són del Senyor les paraules que anuncies.»

Jesús porta a plenitud l'Antic Testament. Si el profeta Elies revivifica el noi amb gestos i la pregària, Jesús ressuscita el difunt amb la força de la seva paraula: el seu mot d'ordre resulta efectiu. Mentre el profeta prega Déu, l'únic que pot retornar a la vida un difunt, Jesús, en canvi, per la seva voluntat, expressada en l'ordre que dona, és el qui ressuscita el jove.

La reacció de la gent resulta lògica. Una tal manifestació de poder diví provoca, alhora, l'esglai i la lloança. L'esglai perquè obre la porta a un poder totalment transcendent a les possibilitats humanes. La lloança perquè aquest poder apareix com a benèfic i salvador de les febleses humanes.

El relat conclou amb una confessió de fe per part de la gent: Déu ha visitat el seu poble. La «visita de Déu» és una expressió de l'Antic Testament per significar la decisió de salvar el poble en una situació difícil: així Déu visita el poble esclau a Egipte, i el visita igualment quan els enemics el mantenen subjugat, per tal de salvar-lo. En Jesús, Déu ha visitat i redimit el seu poble. D'aquesta manera, la profecia de Zacaries, el pare de Joan Baptista, s'ha acomplert (cf. Lc 1,68.78).

En Jesús se'ns fa present el Déu de la vida que vol que la humanitat sofrent s'aixequi de les seves nafres i, per això, també nosaltres el lloem.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 26, a les 18.30 h. Presideix la Missa amb motiu de la Trobada Diocesana de Famílies al Santuari de la Mare de Déu de la Salut.

Dimecres 29, a les 12h. Presideix la Missa a la Pquia. de Sant Pere i Sant Pau de Bigues amb motiu de la festa titular.

Divendres dia 1 de juliol, a les 18 h. Confirmacions a la Parròquia de Sant Pau de Rubí.

Dissabte dia 2, a les 19 h. Confirmacions a la Parròquia de Sant Esteve de la Garriga.

Diumenge dia 3, a les 10 h. Presideix l'Ofici de Festa Major de Terrassa a la Catedral. / **A les 20 h,** ordenació d'un diaca a la Catedral.

Aniversari episcopal

Aquest diumenge 26 de juny és el XII aniversari de l'ordenació episcopal de Mons. Salvador Cristau i Coll. És la primera vegada que el celebra com a bisbe de Terrassa. La diòcesi el felicita i l'encomana en les celebracions de l'Eucaristia.

Notícies

Medalla al mèrit ecumènic. El divendres 10 de juny, Mons. Salvador Cristau va assistir a l'entrega de la Medalla del mèrit ecumènic que l'associació ecumènica Cristians per Terrassa concedí enguany al Grup Amics del Concurs Bíblic de Catalunya per la seva difusió del missatge bíblic. L'acte tingué lloc a l'auditori de l'Església Evangèlica Unida de Terrassa.

Confirmacions de la Parròquia del Sant Esperit. El diumenge 12 de juny, a la Catedral, Mons. Salvador Cristau confirmà un grup de joves. La major part eren de la Parròquia del Sant Esperit i alguns de les parròquies del Santíssim Salvador de Sabadell, de Sant Cebrí de Valldoreix i de Sant Pere d'Octavià (Monestir de Sant Cugat).

Excursió de final de curs del clergat de la diòcesi de Terrassa. El dilluns 13 de juny va tenir lloc la trobada de final de curs del clergat de Terrassa. Presidits per Mons. Cristau, preveres i diaques varen visitar la Cova de Manresa amb motiu de l'Any Ignasià i la Seu de Manresa.

El Sr. Bisbe assisteix a la reunió d'Arxiprestat de Mollet. El dimarts dia 14 de juny, Mons. Salvador Cristau va assistir a la reunió del clergat de l'Arxiprestat de Mollet per a conèixer l'activitat d'aquelles parròquies.

Es recupera l'Aplec de Sant Bernat. El dimecres 15 de juny, memòria de sant Bernat de Menthon,

Mn. Fidel Catalán, vicari general, presidí la Missa a l'ermita de Sant Bernat al Montseny. Enguany se celebra el 70

aniversari del temple i es recupera, després d'anys, el tradicional aplec.

Presentació d'un llibre sobre la Catedral. El dimecres 15 de juny, a la Sala Capitular de la Catedral, Mons. Salvador Cristau presidí l'acte de presentació del llibre *La Catedral Basílica del Sant Esperit de Terrassa. Itinerari fotogràfic i descriptiu*. Intervingueren Mn. Fidel Catalán, rector, el Dr. Pere Puig Ustrell, historiador, i el Sr. Marià Félix, autor, que presentà l'obra. El llibre es pot adquirir a la Catedral.

Agenda

Ordenació de diaca. El diumenge 3 de juliol a les 20 h, a la Catedral, Mons. Salvador Cristau ordenarà de diaca el seminarista Martí Triguell Garrell.

Final de curs de la Fundació Escola i Vida. El divendres 1 de juliol, a les 18 h, la Fundació Escola i Vida celebrarà el fi de curs a la Basílica de la Sagrada Família de Barcelona. Després de l'explicació de l'arquitecte Jordi Faulí i de la visita, celebraran l'Eucaristia a la cripta amb la comunitat parroquial.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Encuentro diocesano de las familias

Este domingo se clausura en Roma el X Encuentro mundial de las familias. En nuestra diócesis nos unimos también con la convocatoria del Encuentro diocesano de las familias en el Santuario de Nuestra Señora de la Salud.

Como una gran familia que somos los diocesanos, esta tarde María, Nuestra Señora y Madre de la Iglesia, nos reúne para dar gracias a Dios por el gran don de la familia.

El papa Francisco convocó el año pasado el año «Familia Amoris Laetitia» con motivo del quinto aniversario de la publicación de la exhortación apostólica sobre la familia que marca y orienta la pastoral familiar para la Iglesia en el futuro. Dicho año va desde marzo de 2021 a junio de 2022.

Durante este tiempo, en la Iglesia se ha reflexionado a través de gru-

pos de matrimonios en las parroquias y movimientos sobre la importancia de la familia para la propia Iglesia y para la humanidad en general. La familia es fuente de alegría y tiene una gran fuerza transformadora del amor humano a través del sacramento del matrimonio. Las familias, además, están llamadas en el momento presente a tener una dimensión evangelizadora y misionera en nuestra sociedad mostrando el verdadero gozo y la alegría de formar parte de una comunidad viva de amor y de servicio.

En la reflexión que se ha hecho a nivel general se ha constatado que es necesario ampliar la mirada y la acción pastoral familiar, de modo que sea una pastoral que se convierta en transversal, es decir, que incluya a los esposos, los niños y los

jóvenes y las personas mayores, y que ofrezca itinerarios formativos para todas las edades. En nuestro encuentro diocesano de esta tarde esto se hará visible en las diversas propuestas y dinámicas que se han preparado para todas las edades, desde los más pequeños hasta los mayores.

Un elemento importante también ha sido la reflexión y el acompañamiento de las familias que sufren heridas y crisis, ya sea por las implicaciones de la situación económica, así como por las dificultades en el matrimonio. En este sentido, desde la diócesis se ofrece acompañamiento a las familias a través del COF (Centro de Orientación Familiar) y a través de loables iniciativas como el Proyecto Raquel, de acompañamiento a madres que han abortado, o de Casa Guadalupe, de

acompañamiento a madres y familias en precariedad que desean tener sus hijos. El acompañamiento de las familias, cualquiera que sea la situación en que se encuentren, es uno de los elementos a potenciar en la vida de nuestra diócesis.

Este año dedicado a la familia nos ayuda a tomar más conciencia todavía de la necesidad de acompañar a las familias, de potenciar la pastoral familiar en la diócesis y de implicar especialmente a las familias en las estructuras parroquiales y diocesanas para que la familia ocupe el lugar que le corresponde en la vida de la Iglesia. La familia es una iglesia doméstica, y la Iglesia, cada parroquia, movimiento o institución y la propia diócesis, debe vivir como una gran familia, la familia de los hijos de Dios.

Os invito pues a encontrarnos esta tarde como gran familia diocesana a los pies de nuestra Madre, y aprovecho la ocasión para agradecer todo el trabajo que se hace desde la diócesis para acompañar, ayudar y potenciar la vida familiar.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

